

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KICSIKNEK • 2018. ÁPRILIS

4.

Húsvétra

Locsolóvers

Húsvét másodnapján régi szokás szerint
Fogadják szívesen az öntözőlegényt.
Én a legénységhez igen kicsi vagyok,
De öntözőlegénynek mégiscsak felcsapok.
Minden esztendőben ilyenkor itt vagyok,
Ha a locsolásért piros tojást kapok.

Válaszvers

Köszönöm, hogy köszöntöttél,
Rózsavízzel megöntöztél.
Én is köszöntelek téged,
Tojás lesz a fizetséged.
Aki adta, ne feledd,
És a tojást el ne ejtsd!

DÖME ZSUZSA

Tavaszhírnök

Enged a fagy már, elolvad a jég,
szürke helyett ragyogó lesz az ég,
siet, közelít a szép kikelet,
kergeti, űzi el a zord telet.

Évszakot, újat, köszönt a madár,
csitt, csivitel, dala messzire száll,
sarjad a fű, csalogat csalogány,
serken a rügy, süt a Nap heve rád.

Tavas van, Húsvét!
Kacag az idő, kacag minden kisgyerek,
mert Jézus, a Bárány a játszótársa,
és Mária kék köpenye simítja arcát,
az Ő kezébe kapaszkodhat,
ha lépni tanul.

KISS LEHEL

Itt viháncol, itt vonul

A fűzfának haja nő,
lengedez a hó,
szikrát vet a víz, a kő
– kacagó idő.

Ámde nézd az árnyakat:
messzire nyúlanak!
És a szürke szárnyakat:
közéjük hull a Nap!

Lomha eső szele jó,
ázik is a fő,
köd szivárog, egyre nő
– kesergő idő.

Ámde, nézd, az ég virul,
a Nap már látszik is!
Itt viháncol, itt vonul
frissen április.

SIKÓ-BARABÁSI ESZTER

Mici Húsvétja

Picimici sír, bömböl, zokog, pityereg, itatja a házban élő összes kis plüssegeret. Szírog, pityog, könnye potyog. Próbálja az anyukája, simogatja, csiklandozza, ringatgatja hajladozva, de belátja, hogy hiába.

– Fáj valamid, édes szentem, mondd meg nekem rögtön, menten.

De a baba nem felel, csak kesereg még egy kicsit. Samu is jön, vigasztalja:

– Látod, Mici, fejenállás, kézenállás, grimaszolok is közben, csak ne szomorkodj pici pajtás!

Ám a kislány nem vidul, Samu felé se fordul, csak borong, csak busong, míg Samu bohóc kedves arcán a mosoly lekonyul. De nem baj, hisz jön a szép Sári épp. Nicsak, mit hoz, bábszínházat. Versikét is tud, fél-százat, amikor meg táncra kel... Azt nevetés nélkül nem állja meg az ember. Kuncog anya, vihog Samu, Sári meg úgy dülöngél, majdnem leveri a kis kosarat, amiben néhány írott tojás még benne maradt. De Picimici nem nevet, mit csinál? Mit keres? Szedegeti a törött mécsesből a cserepet...

Végül bejön kis nővére, Emma.

– Én a babát megvigasztalom ma – feltett szándéka ez neki, s az egyik írott tojást a kosárból kiveszi: – Nézd, Mici, elolvasom, mit írtak itt, ez egy titkos üzenet, mégis elmondom neked:

Kacsaringó,
Rózsa, mályva,
Szomorú a
Kis anyácska,
Mert eltűnt a
Báránkjája...

Ahogy Emma ezt a pár szót kiejti, Picimici a búját egy percre elfelejti, mert alatta a zöld szőnyeg a szeme előtt nő meg, zöld fű serken neszelen, hamarosan éppen egy réten üldögél a pici leány. Szellő fújdogálja, nap is csiklandozza, de azért a szájacskáját nem húzza mosolyra. Egy közeli dombon egy asszonyt lát állni. Ilyenre Samu azt mondja, csókolom, meg azt is, hogy néni... De milyen szép néni, Picimici az arcával alig tud betelni. Mert olyan, mint anya, úgy libben a haja, meg egy kicsit Naná is, a szem, a fül, s az áll is, meg a pesti nagynénje, az ő bőre fehérje. De milyen szép, gyönyörű, körüluggi a derű! Oda is lép Micihez, lehajol a picihez. Picimici kezét adja, feláll, tipeg mellette, kicsi arcát meglegyinti a szép asszony világoskék köpenye. Nedves ez a kék köpeny, s Picimici tudja, a szép asszony könnyeivel van az átitatva. De most nem szomorkodik, mosolyog a kisleányra, köpenyének vadvirágos és mentás az illata, van ott

még egy finom illat, méz, vagy talán anyatej... Ám amikor ezen töprengene Mici, hej odaérnek egy tisztához, és az asszony leül egy mohos kőre, de Mici csak megy, tipeg előre. És egyszer-

csak meglát egy báránkját. Odafut és átöleli a nyakát. Elfelejti minden búját, a báránka finom gyapja simogatja szősz haját. Végül örömmel eltöltve belenéz a szemébe, ott lát mindent, mi volt, van és lesz, pici fejét lehajtja, és letérdel a fehér bárány elébe.

– Édesem, hát megnyugodtál? – öleli át Micit anyja.

Mici pedig mindent, mindent most azonnal elmondana. De hát nem tud még beszélni, csak csepp kezét nyújtogatja. Anya fogja, szeme kacag, szája mosolyra virul:

– Gyertek gyorsan, a húgotok, nézzétek, megy, elindult!

TÓTH ÁGNES
Április

Kulacsába esőt gyűjt,
napfényt a zsebébe,
kapaszkodik erősen
felhőbe meg szélbe.

Felhő szélén április ül,
lógatja a lábát,
ostorával csiklandozza
szélparipa hátát.

Amikorra földet ér,
mindet szerteszórja,
ettől lesz az időjárás
olyan bolond-forma.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

**Nem
akarok**

- Nem akarok sütni!
- Nem akarok fűjni!
- Nem akarok zizegős
kabátba bújni!
- Nem akarok esni!
- Nem akarok nyílni!
- Nem akarok vonalas
füzetbe írni!

- Inkább havazok.
- Inkább rügyezek.
- Inkább zúgó
vadvizen evezek.
- Inkább ragyogok.
- Inkább napozok.
- Inkább minden
színt visszahozok.

LÁSZLÓ NOÉMI

Tavaszi szél

Piros inget kérek.

Azt mondtam: lilát!

Nem kérem ezt, a csontváz
nem látszik rajta át!

Vajas kenyeret kérek.

Azt mondtam: csokisat!

Ha nem figyelsz rám, meglásd,
az egész ottmarad!

Vigyél a Sétátérre.

Azt mondtam: moziba!

Megint semmit sem értesz.

Nem megyek sehova!

CSEH KATALIN

Szeszélyes szellő

Szeszélyes szellő,
szeme alatt szeplő,
ide-oda szökken
örökzöld öltönyben.

Cseresznyevirággal,
szép kerti arával
táncot lejt a fényben,
gyönyörködve nézem.

BALAJTHY FERENC

A szél

Esteledik. A tó felett
Fecske raj viháncol.
Nagyot ásít égen a nap,
De a szellő táncol.

Nehéz munka a fújdosás,
Bús bagoly csak nézi,
Amint csillagszórót terel,
S a felhőt gereblyézi.

SZŐCS MARGIT

Locsolás

Húsvét hétfőjén reggel Boldizsár csordul-
tig töltötte üvegkorsóját vízzel. Miután meg-
öntözte Anyát az óvodában tanult versikével,
kedve lett volna folytatni a locsolást.

– Anya, szerinted kit locsolhatnék még
meg? – kérdezte tanácstalanul.

– Nagymamát. Holnap elutazunk hozzá –
válaszolta Anya.

– Csakhogy én ma szeretnék locsolni, mert
ma van Húsvét hétfője – erősködött. – Tudod
mit? – villant fel a szeme – Meglocsolom Sher-
lockot.

– Nem hiszem, hogy örülne neki. A száraz-
földi teknőcök nem rajonganak a vízért – be-
szélte le Anya.

Boldizsár töprengve járta körbe a lakást.
Nemsokára új ötlete támadt: megöntözi a szo-
banövényeket. Azok biztosan nem fognak tilta-
kozni.

Egyből a színes levelű krotonnál termett, és
rögtönzött egy locsolóverset:

*Kedves Kroton,
ne vedd zokon,
én a földed
meglocsolom.*

A kroton örömeiben még jobban kiszínese-
dett, és pirostojás helyett lehullatta legszebb
levelét. Boldizsár zsebre vágta, és a rozmaring
felé vette az irányt.

Közben kiötölt egy újabb versikét:

*Szép virág vagy,
Rozmaring,
illat-felhőd
itt kering,
de csak amíg
engeded,
hogy öntözzem
tövedet.*

A rozmaring hálából az eddiginél is fen-
ségebb illatpárát lehelt Boldizsár felé.

A jukkán volt a sor. Ahogy fogyott a víz, Boldi-
zsárban is apadni kezdett az ihlet:

*Versből most ennyire futja:
nőjj plafonig, kicsi Jukka!
Szabad-e locsolni?* – kérdezte.

A jukka beleegyezése jeléül meglegette levelét.

Mivel több növény nem volt a szobában, és
a korsó alján maradt egy ujjnyi víz, Boldizsár leült,
és locsolni kezdte a szék lábát:

*Ütött-kopott konyhaszék,
legyél te is üde, szép!* – mondta halkán, hogy

Anya ne vegye észre, mit művel.

S ekkor olyasmi történt, ami nem fordult még elő
konyhaszékkal: szúette fájában feltámadt egy lengede-
ző, zöldlombú emlék.

A fakalács

Élt valahol nagyon régen, a nagy hegyek aljában, egy kis falucskában két szomszéd gazda. Az egyik gazdag volt, a másik szegény. A gazdagnak volt tehene, szép háza, földje, temérdek pénze. A szegény embernek pedig csak éppen annyi tellett, hogy nagy szükségben nevelhette négy gyermekét. Rozoga házából soha nem költözött el az inség.

Történt egyszer, hogy a húsvéti ünnepekre készülődött a falu. Volt nagy sütés-főzés.

A gazdag szomszéd kéményéből csak úgy dőlt a füst! Csupa finom étel készült ott. És majd elfelejtettem: egy nagy ünnepi kalács! Tejjel dagasztva, mazsolával szórva. Éppen azt sütötte a gazdag ember felesége, amikor odaát a négy gyerek várakozva állta körül az apját, aki csak egy marék lisztet talált az üres hombárban.

– Ebből bizony nem lesz kalács! – sóhajtotta szomorúan. De amint ránézett az őt figyelő négy pár bánatos gyermekszemre, gondolt egyet. – Akartok-e olyan kalácsot, ami sohasem fogy el? – kérdezte őket.

– Akarunk! – kiáltották a gyerekek.

– Hát legyen – mondta a szegény ember, azzal elővett egy darab fát, és késével szép, formás kalácsot faragott belőle.

A gyerekei meg úgy nézték, hogy még a vacsoráról is megfeledkeztek. A maréknyi lisztcskéből tésztát kevert a szegényember, azzal bevonta a fából faragott formát, és szép barnára sütötte.

– Ha már ilyen remekbe készült kalácsunk lett, tegyük az ablakba – mondta a szegény ember.

A szomszédban is elkészült az ünnepi kalács, s minden igyekezet ellenére bizony csúnyácskára sikerült. Lapos volt és formátlan. Mérges volt a gazdag szomszéd, mert látta a szegény ember ablakában a magas, szép formájú kalácsot.

Hát amint meg akarják szegni, uramfia, majd belétört a késük! Nem lehetett azt sem törni, sem vágni! Ha valaki netán beleharapna, azt a foga bánná meg!

Nem is mertek szólni soha senkinek erről az esetről, nehogy kinevessék őket.

Odaát a szegény ember házában pedig egy morzsa nem sok, annyi sem maradt a csúnyácska, de igen finom kalácsból.

– Édesapám! – állt elő az egyik gyerek a négy közül. – Tegnap olyan kalácsot tetstett ígérni, ami sohasem fogy el!

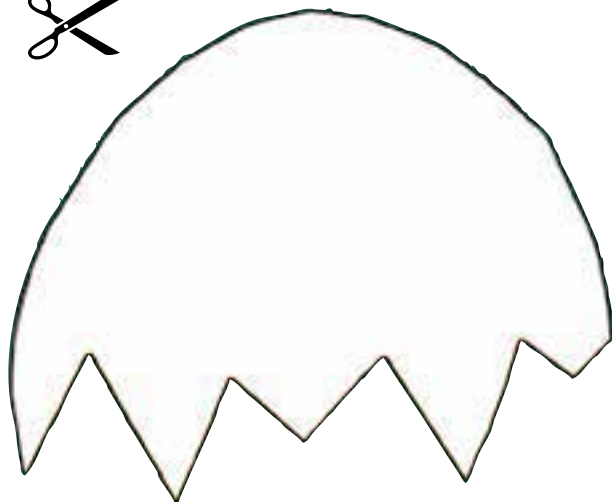
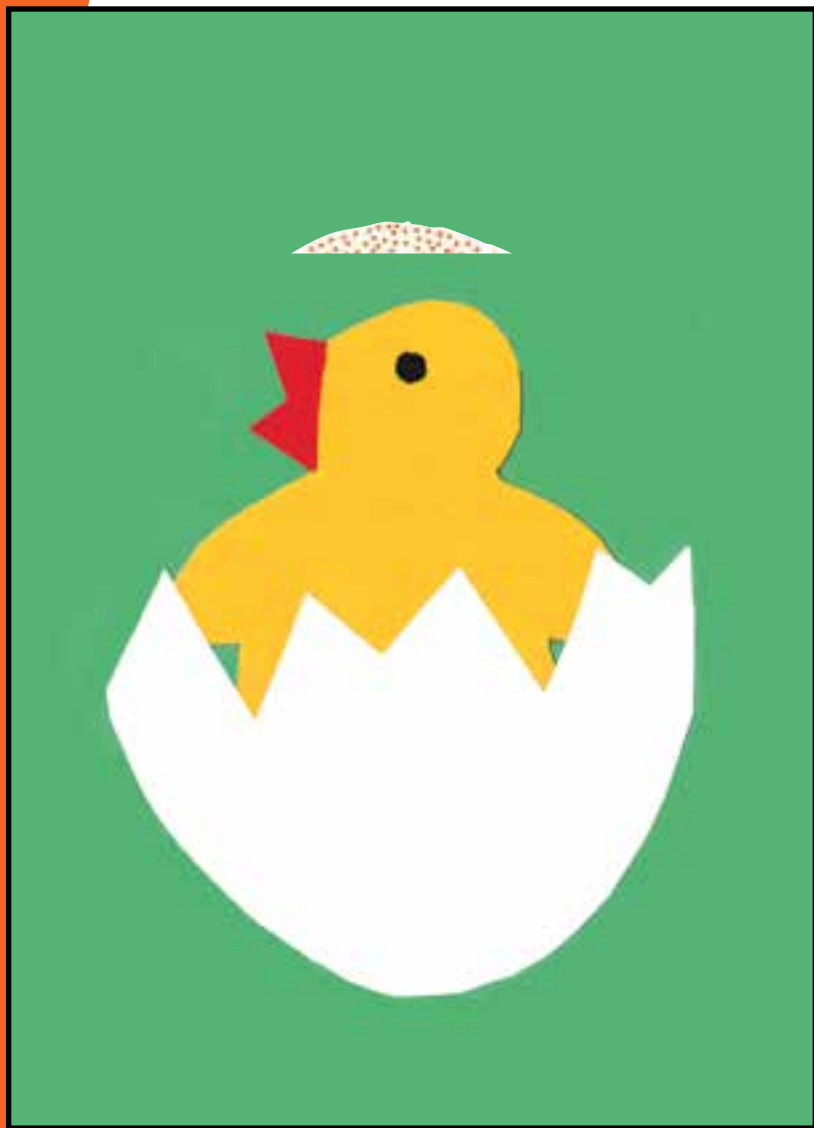
– Jaj gyermekem! – nevetett az apjuk. – Jó nekünk a közönséges kalács is, a különlegest meg hagyjuk gazdag szomszédunknak!

– Minek azoknak olyan szép sütemény?! Úgy illik, hogy a módos gazdának legyen mindenből a legtöbb és a legszebb!

Azzal elhatározta irigy feleségével, hogy még az éjszaka titokban elcseréli a két kalácsot. Úgy is tett. Alig ereszkedett le a holdvilág első sugara a falra, kapta magát a gazdag ember, szép csendesen átlopakodott a szomszédba. Nem került nagy fáradságába az ablakot elérni. Olyan alacsony volt a szegény ember háza, hogy a legpöttyösebb kecskegida is benézhetett az ablakán. A gazdag belesett a házba, s mikor látta, hogy mindenki alszik, kicserélte a két kalácsot.

Másnap reggel a gazdag ember és felesége enni akart a szép kalácsból.

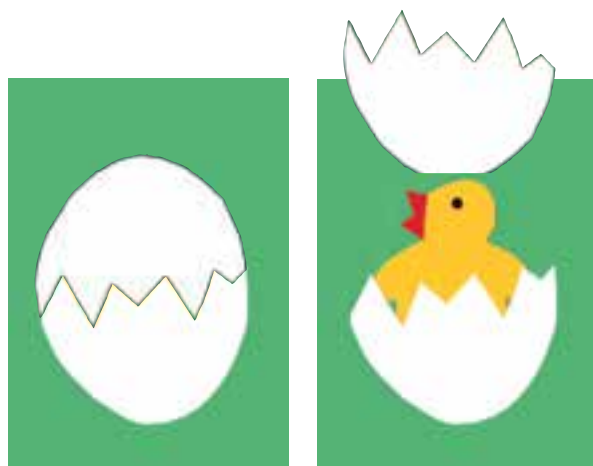

Ragassz a lap túlsó oldalára fehér papírt, vágd ki a kártyát és a fél tojáshéjat. Ennek a felső szélét ragaszd a csibe feje fölé úgy, hogy a tojáshéjak cakkos széle éppen illeszkedjék.

A nyitható és csukható húsvéti kártyát Szilágyi-Székely Melinda tanító néni magyarlapádi osztályától kaptuk.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Szabad-e locsolni?

Én kis kertész legény vagyok,
nehogy hervadozzál,
korán reggel hozzád jöttem,
fehér liliomszál.

Azt hallottam, te kisleány,
nagyon vártál engem,
nem hagyhatlak elhervadni,
meglocsollak menten.

(Még mielőtt nyakon öntöm,
megsúgom, hogy tudja:
ilyen bátor legénykének
két tojás a jussa.)

Szilágyi Mária tanító néni
kisdiákjai a nagyváradi
Szacsavay Imre Iskolában
a habszivacs tojást pirosra
festették, majd csipkével,
gyöngyszemekkel
díszítették.

Ugyanazt a mintát minden gyerek
másképp színezte ki **Bunău Irén**
tanító néni árpádi osztályában.

Horváth Ildikó óvó néni szorgos
csoportja **Tekerőpatakon** búzát
vetett és locsolgatott, hogy fész-
kük legyen a maguk festette, kifűjt
és pálcikára tűzött piros tojások-
nak. Az óriás kartontojást igazi to-
jánhéjjal és fehér festékekkel mintáz-
ták. A kartonhenger-nyusznak
kackiás bajuszt pingáltak.

TÓTH ÁGNES

Rózsa és Ibolya

Két bájos leányka,
Rózsa és Ibolya
Száz tojást festettek
Tarkára, pirosra.

Ünneplő ruhában
Jönnek a legények,
Ragyog a mosolyuk,
Kölnijük temérdek.

Öntözik a két lányt,
El ne hervadjanak,
Jövő Húsvétra még
szebben viruljanak!

Tojáskereső

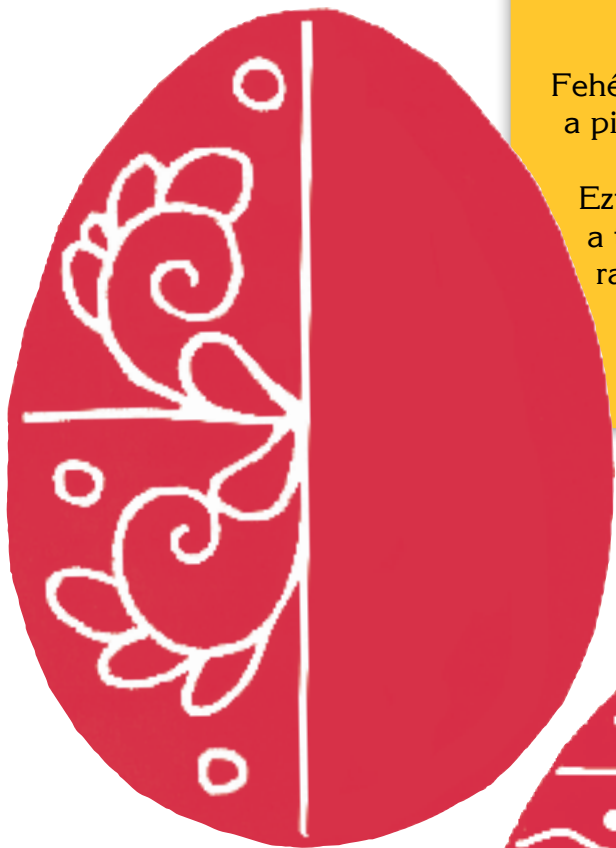
Segíts Nyuszmusznak
tojást keresgélni.

Az egyforma mintájú,
különböző színű tojá-
sokat sárga vonallal
kösd össze.

Húzz piros vonalat az
egyforma színű és min-
tájú tojások közé.

Kösd össze zöld
ceruzával az egyforma
színű, különböző
mintájú tojásokat.

Fehér javítóecsettel fejezd be
a piros tojások mintájának
megrajzolását.
Ezt úgy hívják, megírjuk
a tojást, hiszen minden
rajznak jelentése van,
amit a régiek úgy
olvastak, mint mi
a betűket.

Sánta Réka,
Nagyvárad

Hurrá, záptojás!

Társasjáték MARÉK VERONIKA
ötlete alapján

A gazdasszony bosszankodik, ha záptojást talál, de te örülni fogsz neki. Mindjárt meglátod, miért.

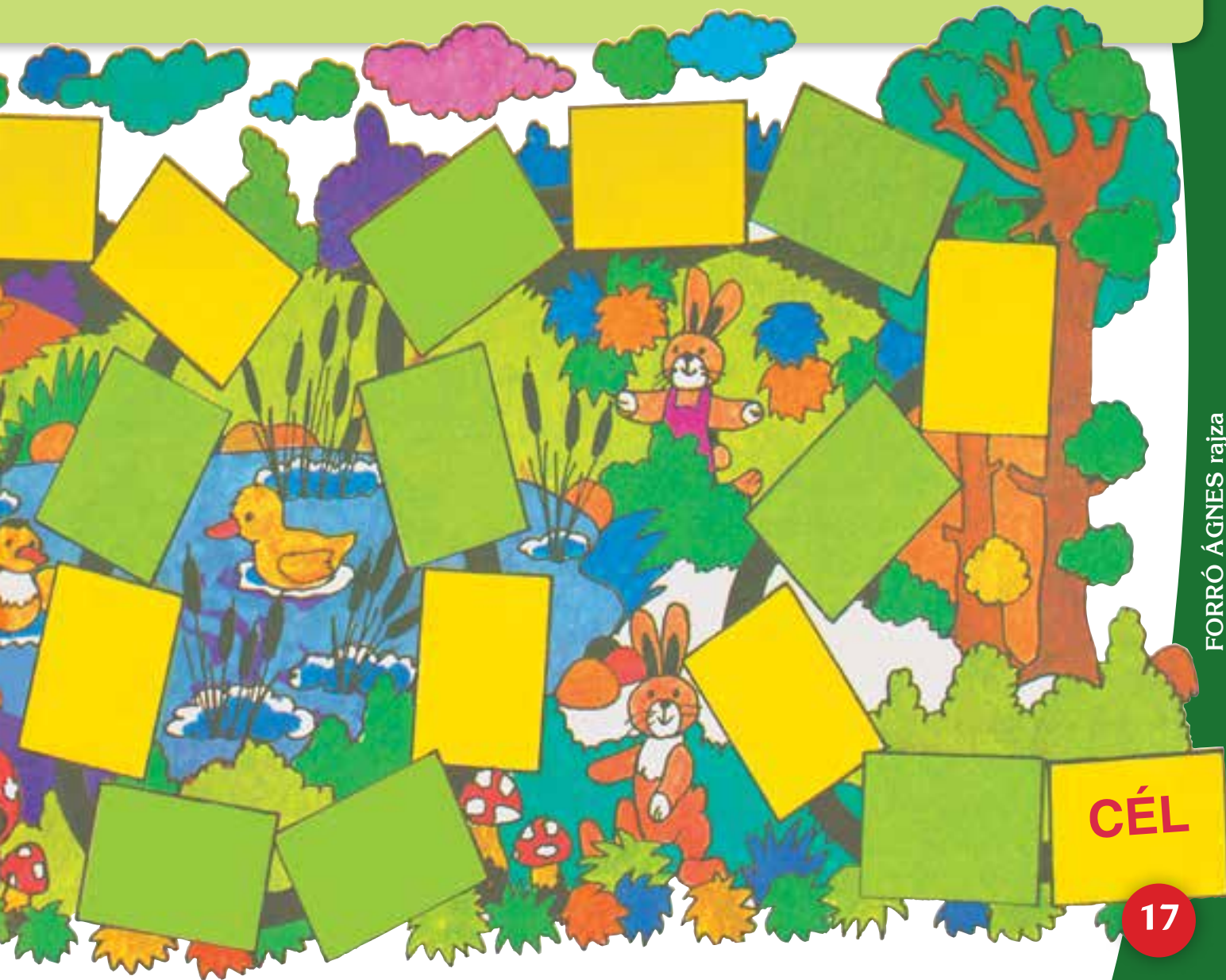
A karton mellékletéről kivágott 16 tojáskártyát rakosgasd le a zöld foltokra.

Ha a nyuszilépőkék már kész vannak, ke-
ress egy dobókockát, hívj játszótársakat, s már
is kezdődhet a tojásgyűjtögetés.

Aki a legnagyobbat dobja, az kezdi a játé-
kot. Rendre dobtok, s léptek. Ha tojáson álltok

meg, felveszitek. Aki záptojásra lép, felveszi, és
még egyet dob. Amikor mindenki végigszaladt
az ösvényen, számoljátok meg, ki-ki hány to-
jást talált. A győztes kapjon egy igazi piros to-
jást vagy legalább egy pusztit.

Húsvétra

A kelementelki óvodások nagyon szeretnek barkácsolni és újrahasznosítani. **Kerekes Melinda** és **Menyhárt Katalin** óvó nénik büszkén küldték el nekünk húsvéti kézimunkáikat.

Szabó Ildikó tanító néni dévai kisdiákjai rajzoltak, vágtak, ragasztottak, vegyes technikával készítették a tavaszi kollázst és a húsvéti ajtódísz.

Nem volt könnyű, de Húsvétra mindenki kosárkája elkészült **Szabó Ágnes** óvó néni érszalacsi csoportjában.

Csinos kosárban húsvéti jelképek: festett tojás és egy fél tojáshéjban zsenge búza.

A gyönyörű ajándék **Szigeti Anna-Mária** tanító néni osztályában készült a marosvásárhelyi G. Coșbuc Iskolában.

Színezd ki
a rajzot.
Segítenek
a jelek.

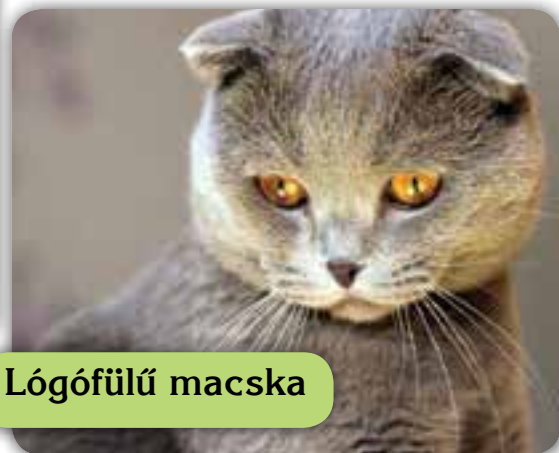

BAK SÁRA rajza

Cicafajták

A macska tízezer éve az ember barátja. Több mint 700 fajtája ismert, de akinek cicája van, az tudja, hogy valójában ahány macska, annyiféle.

Te melyiket választanád?

Lógófülű macska

Karthauzi cica

Egyiptomi macska

Himalája macska

Rövidlábú cica

Perzsa cica

PUFIKA

és a nótás flótás

Ötlet és rajz:
KOVÁCS RÉKA RHEA

KAPUI ÁGOTA

A szegény halász

Népmese nyomán

SZILÁGYI TOSA

KATALIN
rajzai

Volt egyszer, hol nem volt,
folyóparton kunyhó,
kunyhóban egy szegény halász
és tíz éhes lurkó.

Főtt a feje a halásznak,
mit fog vacsorára.
Egyetlen hal sem akadt ma
rongyos hálójába.

Beveti még egyszer,
de nem fog egyebet,
csak egy csillogó-villogó,
fényes, kicsi követ.

Zsebre teszi búsan,
ettől jól nem laknak!
De jó lesz majd játszani a
vidám gyermekhadnak.

Gurították a gyerekek,
a kis kavics fénylett,
meglátta a király is a
nagy-nagy fényességet.

– Add a kavicsodat,
hűséges halászsom,
ígérem, hogy nagy
zsák pénzzel
bőven meghálálom.

Adta is a halász,
vihette is tőle,
és a király gazdag embert
faragott belőle.

Nem volt már ezután
gondja sóra, fára,
jutott bőven foszlós kenyér
minden vacsorára.

A halász szomszédja
nem lelte békéjét,
gazdag volt, de irigyelte
a más szerencséjét.

– Mit akart a király,
mondd, mit adtál néki,
halász, hogy meggazdagodtál?
– kíváncsian kérdi.

Kacsintott a halász
a feleségének:
– Én bizony csak egy
bakmacskát
vittem ökelmének!

– Te egy macskát adtál?!
Viszek én egy zsákkal,
s elhalmoz a király engem
nagy-nagy gazdagsággal!

Indult is az irigy
a vár udvarába,
és a zsák macskát a király
lába elé rázta.

Dühös lett a király:
– Nesze, itt az ára! –
s ötven botütést méretett
az irigy talpára.

Boldog lett a szegény,
póruł járt a gazdag,
és a macskák
az országban
szerteszét szaladtak.

A tyúkocska

Úkrán népmese – fordította BÁN PÉTER

A Tyúkocska az udvaron sétált a csirkéivel. Talált egy búzaszemet.

– Ki veti el a magot? – kérdezte a Tyúkocska.

– Én nem! – mondta az Anyalúd.

– Én sem! – felelte a Kacsa.

– Akkor elvetem én! – szolt a Tyúkocska, és elvetette.

Amikor a búza megérett, a Tyúkocska ezt kérdezte:

– Ki viszi el a magot a malomba?

– Én nem! – mondta az Anyalúd.

– Én sem! – felelte a Kacsa.

– Akkor elviszem én! – mondta a Tyúkocska, és úgy is tett.

A Tyúkocska hazahozta a malomból a lisztet, és azt kérdezte:

– Ki süt kenyeret ebből a lisztből?

– Én nem! – szolt Lúdanyó.

– Én sem! – így a Kacsa.

– Akkor sütök én! – mondta a Tyúkocska, és újra megkérdezte: – Hát ki fog enni ebből a kenyérből?

– Én! – kiáltotta Lúdanyó.

– Én is! – erősítette meg a Kacsa.

– Nektek, világ lustáinak nem adok. Megeszem a családommal.

És segítségül hívta a csirkéit.

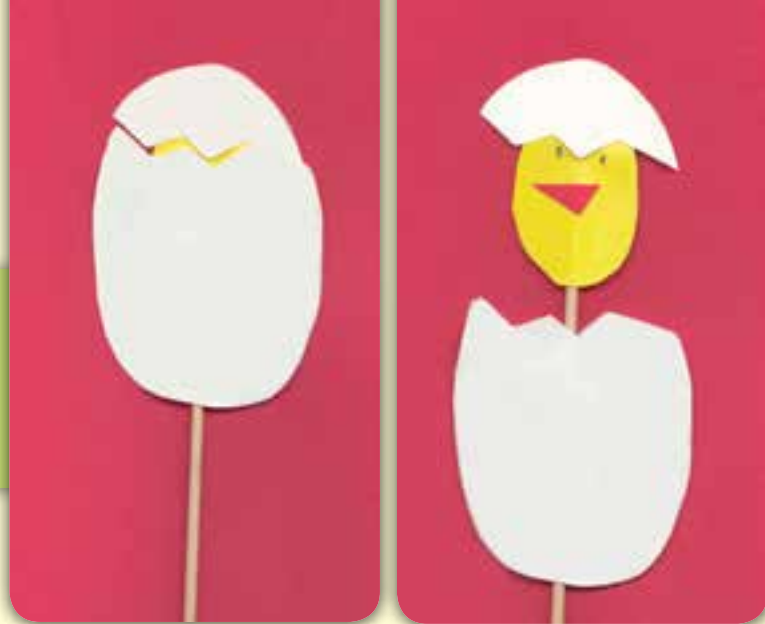

A képek alapján meséld el,
mi lett volna, ha Lúdanyó
és a Kacsa segített
volna Tyúkocskának.

Ügyesedjünk

Maki Julianna, Varga Júlia és Jakab Erzsébet óvó nénik csoportja a kolozsvári Waldorf Óvodában csibét faricskált, ragasztott. Kikukucska, és ha fázik, vissza is tud bújni a tojásba.

Fándly Enikő tanító néni kisdíákjainak tavaszi búzája azért virul olyan üdén a **nagyváradi D. Cantemir** Iskolában, mert éber szivacsnyuszik ölelik, őrzik a kis pohárkákat.

Ilyen virágos és színes **Czapp Csenge Brigitta** érköbölkúti olvasónk tavaszi kedve – és nemcsak Húsvét előtt.

Ünneplőben: a barna nyuszifiúk csokornyakkendősen, a fehér nyuszilányok szalaggal hajukban készülnek Húsvétra **Finna Enikő** tanító néni tordai osztályában.

Segesvári olvasóink kartontá-nyérből szabtak, festettek vidám nyuszikat. **Dragomirescu Viola tanító néni** csak egy-egy picit segített nekik.

Nyuszi ül a fűben... Tojástar-
tóból szabta **Szucher Zsuzsa**
és **Kovács Júlia** óvó nénik
csoportja a marosvásárhelyi
Pedagógiai Líceum Gyakorló Óvodájában. Tyúkanyót és
csibéit tenyérrel, ujjbeggyel és szivaccsal festették.

Károly Veronika csík-
menasági tanító néni
mesterien bánik a
kisollóval. Tanítványai
nemkülönben.

Deák Erzsébet és
Peleskei Edit kökényesdi
óvó nénik csoportja
fonalból és vattából
ragasztott puha bundát
a báránykának.

Szárnybontó

Ajtó mögött állok,
locsolgatni járok,
ha nem adnak piros tojást,
ellopom a barna kislányt.

Szabó Dávid,
Magyarlapád

Ajtó mellett állok,
piros tojást várok,
ha nem kapok piros tojást,
estig is itt várok.

Turzai Zoltán,
Magyarlapád

Tarka fülű nyulacska
beugrott a bokorba.
Kölnivízzel locsolgat,
piros tojást osztogat.
Felkapja a puttonyát,
szalad az erdőn át.
Közben tojást rejteget,
gyerekeknek örömet.

László Johanna,
Esztelnek

Haraszti Gréta,
Marosvásárhely

Szigyártó Máté Hunor,
Zabola

Itt van már a tavasz,
rügyeznek az ágak,
lesz majd sok szép virág,
s szép lesz a világ.
Aranyos kis madarak
csicseregnek a fákon,
felébred a természet,
s kizöldülnek a levelek.

Strugurel Krisztina,
Szatmárnémeti

Milyen jó lenne,
ha öntöző lennék!
Húsvétkor a lányokhoz
éjjel-nappal mennék.

Szilágyi Csongor,
Erdőszentgyörgy

László Petra,
Marosvásárhely

**Az Ipó László
Pályázaton
díjat nyertek:**

**Sass Márk,
Sepsiszentgyörgy**

– Miért kelt fel anya ilyen korán, hiszen ma vasárnap van? – kérdezte Anna álmosan. – A tábor! – kiáltott fel.

Ez volt Anna első tábora, lovastábor, amiről régóta álmodott.

A kipakolás után első dolga az volt, hogy megismerje a lovakat. Hozzájuk szaladt, megsimogatta őket. A figyelmét egy kis póni keltette fel, alma színű volt, fehér sörénye a szemébe lógott, és apró patái voltak. Vajon hogy hívják? Megkérdezte az istállófelelőst, akit Kilencesnek szólítottak, mert a pólóján egy kilences volt. A pónit Falatkának hívták. Kilences bemutatta a többi lovat is. Ábel szürkésfehér sörényű, tele volt fekete pöttyökkel. Szellő fehér sörényű, akit szürke pöttyök borítottak. Volt a tanyán egy kutya, Buksi, aki huszonhat éves volt, emberi években ez száznolcvankét évet jelent. Állítólag ő volt Magyarország legöregebb kutyája.

Volt a tanyán egy vashordó-ló is, ezen Anna minden nap gyakorolta a könnyű ügetést és a vágat kengyel nélkül.

Ezek voltak Anna legszebb emlékei.

Balázs Júlia Lenke, Marosvásárhely

**Domokos Zsuzsa osztálya
küldte a sepsiszentgyörgyi
Váradi József Iskolából:**

Piros tojás, nyuszika,
Eljött Húsvét hajnala.
Locsolni mennek a fiúk,
A lányoknál nyitva a kapu.
Locsolkodnak, vigadnak,
Versükért piros tojást kapnak.

Molnár Ábel Benjámin

Eljött végre a csodás Húsvét,
Eljöttek a locsolók is.
Tojásokat gyűjtögetnek,
Csokit, pusztit kéregetnek.
Piros tojás, fehér nyuszi,
Locsolásért jár egy puszi.

Édes kicsi nyuszika
Tojásokat festetet,
Szeretik a gyerekek,
Elhozza a kedvedet.

**Kiss Zselyke Boglárka,
Zelenák Borbála
és Bálint Kincső**

**Benedek Dorka,
Zabola**

Csipike postája

Áldott, boldog Húsvétot, vidám locsolkodást kívánok nektek.

Tudjátok, én mivel szoktam meglocsolni Típetupát? Gyöngyvirágharmattal. Ő meg egy pöttyös madártojással kedveskedik nekem, amit persze csak megcsodálunk, és óvatosan vissza is teszünk a fészekbe, különben Madár kétségbe esik.

Írjatok, rajzoljatok többet, és küldjétek el szerkesztőségünknek, mert ha csak rajzfilmeket néztek, nem lesz, amivel megtöltsük a nektek szánt oldalakat. Köszönöm leveleiteket, kedves barátaim: **Hegedűs Zsanett**, **Fogarasi Emese**, **Balogh Petra Andrea**, Marosvásárhely; **Poszet Flóra**, Kolozsvár; **Zabán Klára és Dóra**, Kisszántó; **Varga Gergő**, Kelelmentelke; **Benkő Róbert-Carlos**, Oklánd; **Orbán Ágnes**, Kovászna; **Adorján Anna**, Csíkménaság; **Bondici Adrienn**, Szatmárnémeti; a **nagyenyesi 4-es Óvoda**; a **kolozsvári Hársfaillat Óvoda**; a **székelyudvarhelyi Tamási Áron Líceum előkészítő és I.**; a **zilahi M. Eminescu Iskola előkészítő**; a **gyergyószentmiklósi Vaskertes Iskola I. A osztálya**; a **körtvélyfái I.**; a **tordai I.**; a **korondi előkészítő B**; a **kápolnásfalvi I.**; a **szilágycsehi I.**; a **kendi I. osztály**; **dési olvasóink**.

- Láttatok már olyan gyereket vagy felnőttet, aki nem csinos a székely ruhában? **Jancsika Katalin kányádi óvó néni** csoportja minden ünnepet ilyen pompás népviseletben tart meg.

Itt a vége, de ne fuss el véle, hanem vágd ki az utolsó Szívárvány-bélyeget, és ragaszd a lapodra. A csoport, az osztály névsorával együtt küldjétek be nekünk minden gyerek gyűjteményét. Mesefüzetest kaptok ajándékba.

E lapszám
támogatói:

Készült
a Magyar Kormány
támogatásával

● **Csurka Tünde** tanítónő **Nagybányáról**, a **Németh László Líceumból** küldte el összevont osztályának fényképét: *Igyekszem megszerettetni velük a tanulást, a Szivárvány segítségével megmutatni nekik a szépet, a jót, és a helyes irányba terelgetni őket.*

● Kegyelemteljes, áldott Húsvétot kívánnak **Kozma Judit** tanító néni **székelyszentkirályi** kisdiákjai. Kezükben a frissen „kikelt” papír-csibék.

Örömmel fogadjuk minden hónapban az új Szivárványokat. A meséket, verseket hallgatjuk, sokat ügyesedünk a játékos feladatokkal, kézimunkákkal.

26 Szivárvány-rajongó elsős a **marosvásárhelyi Dacia Iskolából** és **Vajda Gyöngyi** tanító néni

● El sem képzelitek, milyen mozgalmas a **nagyenyedii Zöldike** csoport élete. **Bóné Tímea** és **Molnár-Gál Sarolta** óvó nénik gyakran hívják meg az anyukákat is közös játéokra, mesélésre.

Címlap:

FORRÓ ÁGNES

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXIX. évfolyam, 414. szám. Kiadja a **NAPSUGÁR Kft.**
Főszerkesztő: **ZSIGMOND EMESE**. Képszerkesztő: **MÜLLER KATI**. Lapterv: **Könczey Elemér**.
Honlapszerkesztő, nyomdai előkészítés: **Komáromy László**. Műszaki szerkesztő: **Várdai Éva**.
Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001
A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk: Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L.
CUI: 210622. Készült a kolozsvári **TipoOffset Kft.** nyomdájában. ISSN 1221-776x

Csipike-képtár

Zabán Klára Anna,
Kisszántó

Szabó László,
Nagyenyed

Vékás Zselyke, Kraszna

Gergely Zsófia,
Zilah

Csiszár-Dobrai Édua, Zilah

Ára 4 LEJ,
400 FT

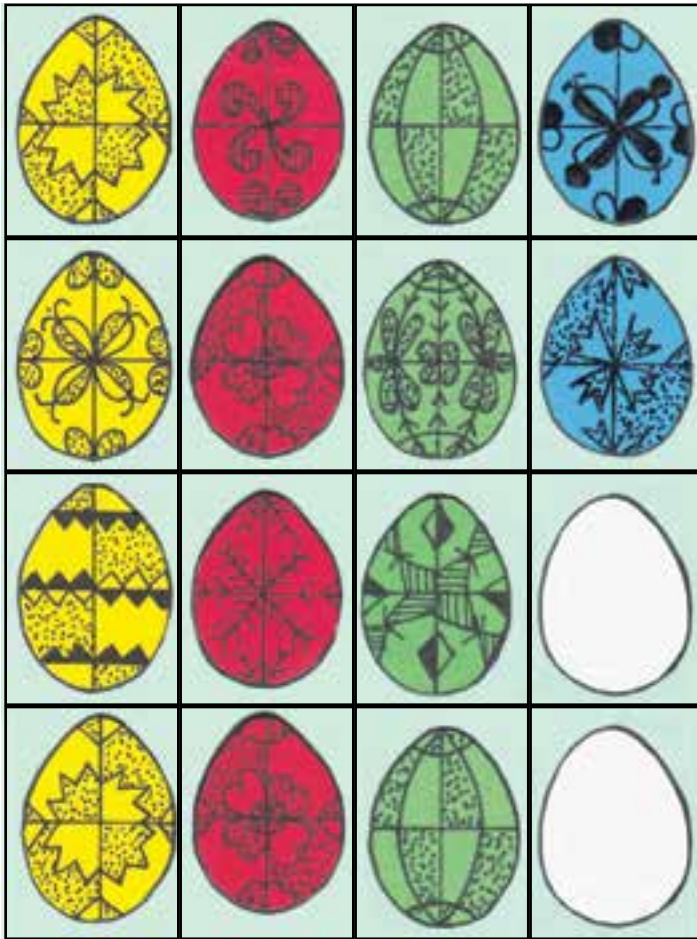
Hurrá, záptojás!

Társasjáték MARÉK VERONIKA
ötlete alapján

A játéklapot a 16–17. oldalon találod meg, innen pedig a játék kellékeit vághatod ki.

A nyuszikat vágd ki, a szaggatott vonalak mentén hajtogasd, a fülük hegyét pedig ragaszd össze. Ezek lesznek a lépőkék.

Most szabd ki a 16 tojáskártyát, és lapozz a 16–17. oldalra.

FORRÓ ÁGNES rajzai

